

Recensent: Marloes van Splunteren

Mannie Pol: 'Fine Fleur' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2011
ISBN: 9789048418343 Zie ook: www.freemusketeers.nl (MCG/ Spasticiteit/PO/1)

Soort boek/ziekte/stijl: Verslag over het dagelijkse leven van een pleeggezin met vier gehandicapte kinderen. In het bijzonder wordt het leven van Fleur, die meervoudig gehandicapt is, beschreven door haar pleegmoeder.

Over de schrijfster: Mannie Pol (1937) is fysiotherapeute en ontmoet in die functie kleine baby Fleur. Haar eigen kinderen zijn al volwassen, als zij besluit de zorg voor Fleur eerst gedeeltelijk en later als pleegouder op zich te nemen. Samen met haar partner Loes, die ook professionele kennis en ervaring met kinderen en hun emotionele en lichamelijke ontwikkeling heeft, richt ze een gezin met 4 gehandicapte kinderen op.

Korte samenvatting: Fleur haalt reeds in de baarmoeder voor het eerst adem en slikt zo vruchtwater met meconium in. Dit is de start van een leven dat gedomineerd wordt door handicaps, waaronder spasme. Het meisje is zich echter zeer bewust van haar omgeving en reageert hier op haar eigen manier op. Al snel ziet haar behandelend fysiotherapeut, Mannie, de potentie die Fleur heeft, en ze raakt betrokken bij haar leven.

Niet lang hierna zal Mannie haar pleegouder worden. Zij denkt in mogelijkheden i.p.v. in beperkingen. Zo ontdekt zij dat Fleur erg van reizen houdt. Samen met haar partner neemt ze nog meer gehandicapte pleegkinderen in hun gezin op, ook om Fleur met meer kinderen te laten opgroeien. Met grote toewijding richten de vrouwen zich op de zorg behoeften van hun kinderen, zonder te vergeten zelf ook te genieten van het leven. Goede voeding koken is een belangrijk onderdeel in de behandeling. Na jaren zorg ervaring in hun eigen gezin, richten ze een Stichting op; nieuwe vleugels. Deze Stichting stelt zich ten doel andere gezinnen met gehandicapte kinderen te helpen met hun specifieke zorg vragen. Gezinnen komen logeren in hun woning, een voormalig schoolgebouw in Hilversum. Pijlers in hun werk zijn communicatie, voeding en beweging.

Als het werk van de Stichting na jaren erkent wordt na wetenschappelijk onderzoek, lijken de financiële problemen ten einde te komen. Lijken, want de Vleugels ontkomt niet aan een fusie. De familie moet uit het mooie onderkomen in Hilversum vertrekken, en verhuizen naar een klein plaatsje in het noorden. Fleur is steeds vaker ziek, raakt onderkoeld, krijgt epileptische aanvallen, en bijwerkingen van medicijnen bemoeilijken een normale dagelijkse invulling. Fleur verveelt zich ook. Als Mannie 70 wordt vraagt ze zich steeds vaker af of er ooit nog een plaats in een woongroep zal komen, waar ze de zorg voor Fleur aankunnen. Fleur is dan 26. Juist dan komt er een plaats vrij. Fleur is nerveus of anderen net zo goed voor haar zullen kunnen zorgen als Mannie en Loes. Niet lang nadat Fleur het huis uit is gegaan, komt ze in het ziekenhuis terecht. Het gaat niet goed met haar, en haar overlijden komt dan toch onverwacht snel.

Wat viel op: Ieder kind heeft zijn eigen handicap en problematiek. Mannie en Loes zijn ijzersterk in het oplossen van praktische problemen m.b.t. fysieke beperkingen. Het is heel mooi dat er op maat stoelen, fietsen, bedden etc. gemaakt kunnen worden helemaal aangepast aan het lichaam van het kind. Deze vindingrijkheid is van grote

waarde om tot een kwalitatief beter leven te komen. Aanpassingen in materiaal geeft vrijheid voor het kind en de rest van het gezin.

Het boek is als een verslag geschreven, waarin vooral praktische gebeurtenissen opgesomd worden, en niet zozeer de emotionele kant.

Citaten:

Pag.28: 'Fleur had laten weten dat ze niet zielig was. Er kwam een moeder op bezoek in de klas waar Fleur extreem op reageerde. Veel schreeuwen en stijf worden was het resultaat. Gelukkig had Lydia nog een gesprek aan het einde van de ochtend waaruit bleek dat de moeder Fleur erg zielig had gevonden. Zoiets was al eerder gebeurd en Fleur was toen ook zo woedend geweest.'

Pag.48: 'We zetten Fleur op een grote steen waarvandaan ze ons goed kon zien en horen. Wat boften we toch met de liefde van Fleur voor avontuur. Ze had maar zelden een slecht humeur meestal had het te maken met lichamelijk ongemak of met onbegrip van de buitenwereld.'

Pag.52: 'Fleur hield van mannen. De meeste mensen om haar heen waren vrouwen en als er dan een man op het toneel verscheen, was het heel bijzonder.'

Pag. 57: 'Fleur wilde serieus genomen worden en ze wilde dat je naar haar keek en naar haar luisterde. Als je haar goed observeerde zag je dat ze veel kon zeggen en die kwaliteit zou ze met de jaren steeds verder ontwikkelen.'

Pag.67: 'Fleur verbreedde onze horizon door haar grote behoefte aan spiritualiteit. 's Zondags ging ik met haar naar de kerk en ze bracht ons ook ver over de grenzen naar plekken die we zonder haar nooit bezocht zouden hebben.'

Pag.120: 'In februari 1997 werd het wetenschappelijk rapport officieel gepresenteerd in het Perscentrum Nieuwspoort in Den Haag door de professor die het onderzoek had begeleid. Het fonds dat de opdracht had gegeven beloonde ons met een subsidie in 3 termijnen. Ook kregen we geld van een fonds in het kader van de zorgvernieuwing. We konden weer even verder.'